

Være at repræsentere, Bendshøjskel. Der er det i høj Grad til Stade for den konservative Del af Befolkningen, medens en mere praktist Affattelse vilde have givet denne Befolkning dens Ret. Der maa ske betydelige Forandringer, hvis det skal gennemføres, og jeg kan ikke andet end forundre mig over, at Regeringen ikke har fundet det rigtigt at tage Hensyn til, hvad der blev forlangt i Fjor og i Forfjor, saaledes at Læsø lige saa godt som Samsø kommer til at afstemme selv. Ved sidste Valg var Følgen af de bestaaende Forhold, at kun en eneste Vælger fra Læsø kom til at afgive sin Stemme. En saa stor Ø som Læsø bør ikke være afspærret fra at udøve sin Valgret. Læsø har lige saa meget og mere Kræv derpaa end Samsø, fordi der fra Samsø er lettere Forbindelse. Jeg kan ikke slutte mig til Forslaget, som det er, men kan vi enes om et Kompromis, en foreløbig Afgørelse, som vist nok alle ønske, saa er der ikke andet for, end at Arbejdet maa fremmes i en saadan Skikkelse, at man kan stemme for det.

Med Hensyn til de 137 Medlemmer maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der ikke er Plads til dem i det andet Ting, det er aldeles afgjort. Hvis vi ikke ville indrette os paa engelsk, hvad vi ikke kan, ved at holde 4 Gange saa lange Møder, kan der ikke være Plads til dem alle paa en Gang i Bygningen. Derfor mener jeg, at vi maa se at naa en foreløbig Overenskomst om det, som vist nok alle ville finde fornuftigt og billigt og saa se til, om man kan saa en Grundlovsforandring, eller om man paa anden Maade kan naa det, som Landstinget har foreslaaet.

Madsen: Det forekommer mig, at det ærede 2det Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen) konkluderede derhen, at han nok ønskede at saa denne Reform fremmet, men ikke for Tiden; for Tiden fandt det ærede Medlem ingen Aaledning dertil. Jeg vil benytte Lejligheden til at tage bestemt Afstand fra dette Standpunkt, naar man over for Grundlovens bestemte Bud i § 32 gør den Slags oportunistiske Betragtninger gældende, som man efter min Opfattelse aldeles ikke er berettiget til ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem maa ikke sige, at denne Sag er bleven benyttet som et Agitationsmiddel. Det er ikke fra Agitationens Synspunkt, men fra et virkelig berettiget GrundlovsSynspunkt, at man med fuld Føje har fremhævet, at her var en Reform, som i Borgernes Interesse burde gennemføres, og jeg kan ikke se, at man ved nogen Slags Fortolkning vilde kunne bringe Grundlovens § 32 i Overensstemmelse med den bestaaende

Tilstand. Lad være, at man har ment, at der kunde være en vis Latitude, om man vil, med Hensyn til Forstaaelsen af Forskriften af Kredenes Størrelse, saa tror jeg i alt Fald ikke at man paa nogen Maade kan bringe det ind under Grundloven, at der er Kredse, der omfatte en Befolkning af 120,000 Mennesker. Derfor er der her et Netskrav for alle dem, der Aaringer igennem ere forurettede ved den bestaaende Tilstand og ikke have kunnet udøve deres grundlovsmæssige Ret, særlig ogsaa for Hovedstadens Bedkommende. Det er dette Krav, mener jeg, der bør fyldestgøres og bør fyldestgøres snarest muligt, fordi der allerede er gaaet for mange Aar, inden det er blevet fyldestgjort. — Det ærede Medlem vilde henbise til, at vi skulde vente, indtil vi vare komne ud over den politiske Konflikt. Ja, hvis det ærede Medlem kunde angive det Tidspunkt eller et nogenlunde rimeligt Tidspunkt, da den lykkelige Tilstand vilde indtræde, saa var det en anden Sag, men skulde vi vente derefter, saa er det det samme som at vente aldeles paa det ubestemte, og saa er Tilstanden en saadan, at jeg siger: Jeg vil til det hderste protestere mod denne Henvisning til, at man skal vedblive med den bestaaende Tilstand, indtil det aldeles ubestemte Djeblit, da den politiske Konflikt er hævet. — Jeg vil da ogsaa spørge, selv om man nok saa meget lægger Vægt paa Besparelse, om det just er her vi skulde begynde at spare, om virkelig Vælgernes Ret ikke vejer mere end det Bar Tusinde Kroner, her er Tale om. — Hvad endelig Hensynet til Lovgivningsarbejdet angaar, saa siger jeg: Det er Grundloven, der har villet have denne Forøgelse af Medlemsantallet, fordi Grundloven har forudsat, at jo flere Medlemmer, der kom ind i Folketinget, desto mere Dygtighed og Arbejdskraft vilde der komme, og des bedre vilde Arbejdet gaa. Over for det, Grundloven saaledes opstiller, ere vi ikke besøjeede til at opstille vor modsatte individuelle Anskuelse, saa længe ikke en Grundlovsforandring er foregaaet. Det er Grundlovens Tanke, at Landstingets Medlemmers Antal skal være konstant, men at Folketingets Medlemsantal vokser med Befolkningen selv, det er rent og klart Grundlovens Standpunkt. Vil man ændre det, nu vel, det bliver sin Sag, men saa længe vi have Grundlovens Bud, saa længe er der ingen Tvivl om, hvad Grundlovens Mening er i saa Henseende. — Saa nævnte det ærede Medlem ogsaa, at Tilstanden var en saadan, at der midlertidig maatte hjælpes paa den. Det interesserede mig særligt, da han kom